

ชื่อเรื่องการค้ากันคว่ำแบบอิสระ โอกาสในการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างไปยังประเทศ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่จุดผ่านแดนถาวร
ห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน

ผู้เขียน นางสาวอารดา ศรีเพชรารุช

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้ากันคว่ำแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราวรรณ ฉายสุวรรณ ประธานกรรมการ
อาจารย์วรรณัย สายประเสริฐ กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้ากันคว่ำแบบอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโอกาส ปัญหา และอุปสรรคในการส่งออก
วัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว(สปป.ลาว) ที่จุดผ่านแดนถาวร
ห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องและมีความเชี่ยวชาญพิเศษ ในเรื่องของการค้าชายแดน ที่จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น-น้ำ
เงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย ประกอบด้วย ข้าราชการ 2 ราย สมาชิก
หอการค้าจังหวัดน่าน 2 ราย กลุ่มพ่อค้าคนกลางชาวไทย 4 ราย กลุ่มพ่อค้าคนกลางชาวสปป.ลาว 4 ราย
และร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในจังหวัดน่านที่ส่งออกไปยังสปป.ลาว 1 ราย อีกทั้งยังมีการเก็บ
ข้อมูลจากผู้ประกอบการร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในจังหวัดน่าน รวมทั้งสิ้น 39 ราย เครื่องมือที่
ใช้ในการศึกษาคือ บทสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย การสอบถามข้อมูลทั่วไป
โอกาสในการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไปยังสปป.ลาว ที่จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น-น้ำ
เงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน และปัญหาอุปสรรคในการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไป
ยังสปป.ลาว ที่จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน การวิเคราะห์ข้อ
มูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและโดยสถิติเชิงพรรณนา

จากการศึกษาข้อมูลพบว่ามีมูลค่าการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างเพิ่มขึ้นจาก
7,343,885 บาท ในปี 2544 เป็น 12,506,600 บาท ในปี 2545 ซึ่งสูงขึ้นถึง 70% โดยเฉพาะปูนซีเมนต์ที่มี
มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นถึง 40%

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเชี่ยวชาญพิเศษ ในเรื่องการค้าชายแดน ที่จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน พบว่า ได้มีการอนุมัติงบประมาณสำหรับการก่อสร้างถนนสายห้วยโก๋น-ปากแบ่ง ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาเส้นทางคมนาคมลาดชันและไม่สามารถใช้ได้ทันฤดูฝน ที่เป็นปัญหาหลักในการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไปยังสปป.ลาว นอกจากนี้ทางกระทรวงคมนาคมยังมีแผน ในการสร้างถนนมอเตอร์เวย์สาย พหลโยธิน-ห้วยโก๋น มีงบประมาณ 10,322 ล้านบาท จะเริ่มดำเนินการสำรวจและคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2552

สำหรับการศึกษาข้อมูลจากร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในจังหวัดน่าน พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 6-10 ปี และมีรายได้ 50,000 – 500,000 บาทต่อเดือน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการส่งออกแล้วร้อยละ 23.26 ซึ่งสินค้าที่มีการส่งออกมากที่สุดคือ ปูนซีเมนต์และกระเบื้องมุงหลังคา ลูกค้าชาวสปป.ลาวส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าย่อย ที่ซื้อสินค้าเป็นเงินสด สำหรับผู้ประกอบการที่ยังไม่ได้ส่งออก จำนวนร้อยละ 76.74 นั้น มีผู้สนใจที่จะส่งออก คิดเป็นร้อยละ 17.24 เท่านั้น เนื่องมาจากร้านค้าอยู่ห่างไกลชายแดน ถ้าไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย จึงทำให้มีผู้สนใจส่งออกน้อย จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 76.22 ไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตของการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไปยังสปป.ลาว ที่เหลือมีความคิดเห็นเห็นว่า สถานการณ์การส่งออกน่าจะดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 22.38 โดยให้ความคิดเห็นว่าการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไปยังสปป.ลาว น่าจะมีปริมาณและมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน ประมาณร้อยละ 20.00-30.00

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคในการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง ไปยังสปป.ลาว ที่จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ปัญหาเส้นทางคมนาคมลาดชันและไม่สามารถใช้ได้ทันฤดูฝน คิดเป็นร้อยละ 20.57 ปัญหาตลาดสปป.ลาวเป็นตลาดขนาดเล็ก อำนาจในการซื้อสินค้ามีน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.06 และปัญหารายได้หลักของคนลาวขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรทำให้มีความต้องการสินค้าที่ไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 11.35

บริเวณชายแดนห้วยโก๋น-น้ำเงินเป็นการติดต่อกันระหว่างเมืองเล็กๆ ของทั้ง 2 ประเทศ คือบ้านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน และเมืองเงิน แขวงอุดมไชย สปป.ลาว ทำให้ปัจจุบันมีการค้าขายรวมถึงการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างมีไม่มากนัก เนื่องจากประชาชนของสปป.ลาว บริเวณชายแดนยากจน และมีอำนาจซื้อน้อย แต่เมื่อมีการสร้างถนนสายห้วยโก๋น-ปากแบ่งเสร็จสิ้นการเดินทางเข้าสู่สปป.ลาวจะเป็นไปโดยสะดวก ประหยัดเวลาและต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งเป็นการเพิ่มอุปสงค์ให้กับตลาดการส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง เนื่องจากเป็นเส้นทางสู่แขวงอุดมไชย ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนทางตอนเหนือของสปป.ลาว ที่คาดว่าจะมีอำนาจซื้อมากกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดน

Independent Study Title The Opportunity in Exporting Construction Materials and Equipment to Lao People’s Democratic Republic at Huaykhon-Numnguen Checkpoint, Cha Lerm Pra Krait District, Nan Province.

Author Ms. Arada Sripetcharawut

Degree Master of Business Administration

Independent Study Advisory Committee:

Asst.Prof.Dr. Chirawan Chaisuwan Chairperson

Lecturer Wanlanai Saiprasert Member

ABSTRACT

The objective of this independent study was to study the opportunities problem and obstacles in exporting construction materials and equipment to Lao’s People Democratic Republic at Huaykhon-Numnguen Checkpoint in Cha Lerm Pra Krait District, Nan Province. The data were collected by conducting in-depth interviews with 13 involved experts on border trading at Huaykhon-Numnguen, Cha Lerm Pra Krait District, Nan Province. Those experts included 2 government officials, 2 members of Nan Chamber of Commerce, 4 Thai dealers, 4 Laotian dealers and 1 construction materials and equipment exporting shop in Nan Province. Moreover, 39 construction materials and equipment shops in Nan Province were also interviewed. The tools used in this independent study were in-depth interview script and questionnaires which covered general information, opportunities in exporting construction materials and equipment to Laos through Huaykhon-Numnguen Checkpoint, Cha Lerm Pra Krait District, Nan Province, and barriers for exporting construction materials and equipment to Laos through Huaykhon-Numnguen Checkpoint, Cha Lerm Pra Krait District, Nan Province. The data were analyzed by using interpretive qualitative techniques and descriptive statistics.

According to the secondary study, it showed that the value of construction materials and equipment export increased by 70%, from 7,343,885 Baht in 2001 to 12,506,600 Baht in 2002, especially cement export of which the export values raised by 40%.

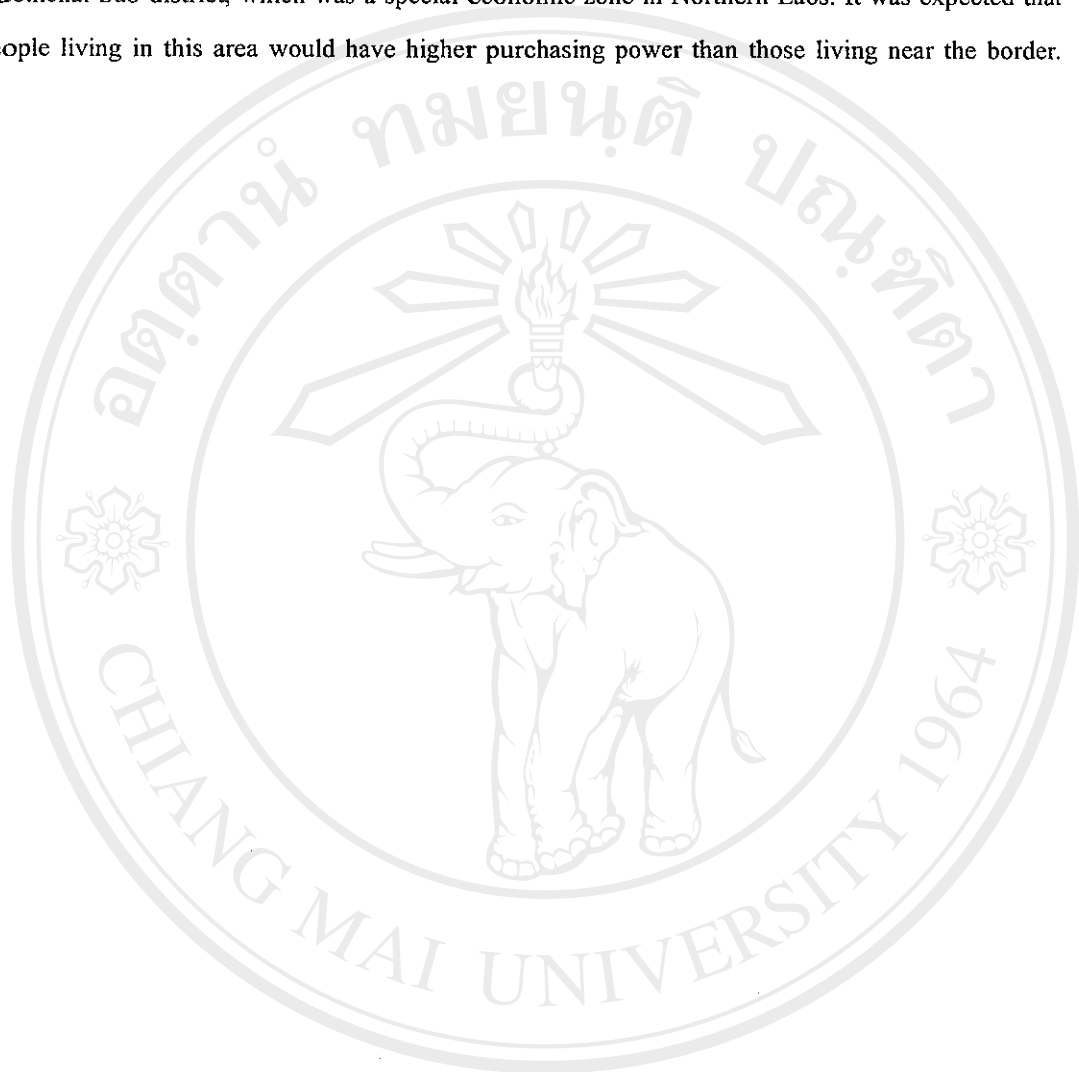
From the in-depth interview with the group of involved experts on border trading at Huaykhon-Numnguen Checkpoint, Cha Lerm Pra Krai District, Nan Province, it was found that the budget for construction of Huaykhon-Pakbang Road had been already approved in order to minimize the problem of a steep road that could not even be used in the rainy season. The steep road was a major problem in exporting construction materials and equipment to Laos. Besides, the Ministry of Communications had planned to construct the motorway routing Phaholyothin-Huaykhon with the budget of 10,322 million Baht and was going to do the survey. The construction was expected to be completely finished by 2009.

As for the information received from the construction materials and equipment shops in Nan Province, it was found that most respondents received the Bachelor's Degree and were the business owners. The average business experience was 6-10 years with the average income of 50,000-500,000 Baht per month and 23.26% were exporters to Laos. The most successful export goods were cement and roof-tiles. Most Laotian customers were small buyers who paid for the goods by cash. Among the non-exporting business operators, only 17.24% were interested in doing export business. The reasons were that their shops were quite far from the border and the profits were not worth the costs. 76.22% of the respondents did not comment on the future trend of construction materials and equipment export to Laos. However, the rest of them (22.38%), who agreed that the exporting situation would be better, expressed that the exporting value was likely to increase by 20-30% approximately.

After consideration on barriers for construction materials and equipment exporting to Laos at Huaykhon-Numnguen Checkpoint, Cha Lerm Pra Krai District, Nan Province, it was found that there are 3 main barriers: the transportation route which was very steep and could not be used in the rainy season which accounted for 20.57. The market in Laos were quite small, so people had low purchasing power which accounted for 12.06. Moreover their main income was subject to agricultural products, resulting in consistent demand which accounted for 11.35.

The area in the Huaykhon-Numnguen border, was consisted of small town which were Ban Huaykhon, Cha Lerm Pra Krai District, Nan Province and Ban Numnguen, Udomchai District, Laos. As a result, there were a few export businesses of construction materials and equipment for the time being. It was also because of poverty that prevailed among Lao people who lived near the

border. However, after the construction of Huaykhon-Pakbang Road , traveling to Laos would be more convenient which would reduce the time and cost of transportation. Moreover, the demands for construction materials and equipment exporting would increase since this road will lead to Udomchai Sub-district, which was a special economic zone in Northern Laos. It was expected that people living in this area would have higher purchasing power than those living near the border.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved